

end for Tiden; thi da vilde de Indtægter, der komme til at mangle ved Statskassens Tilskud, meget let kunne bringes tilbage. Med Hensyn til Forslaget Nr. 42 maa jeg maasse udtale, at jeg hørte til det Fleertal i Finantsudvalget, som tidligere har foreslaaet, som det blev anført af den ærede Ordfører, at en Deel af Sorø Academies Overflud skulde anvendes til Almueeffolevæsenet. Jeg udtalte den Gang, at jeg ikke meente, at det skulde anvendes til det kommunale Almueeffolevæsen, men at det mere var med en Slags symbolisk Betydning, at dette Formaal var valgt, for at betegne, at efter vor Mening fik Sorø Academies Midler ikke den rette Anvendelse ved at bruges til de lærde Anstalter og den hele videnskabelige og kunstneriske Dannelse her i Kjøbenhavn; men kun ved at bruges til almindelig Dannelse for hele Befolkningen, om end ganske vist til en højere Dannelse end den, der gives i Almueffolerne. Jeg har endnu den samme Anskuelse og er dert bleven end mere bestyrket ved at læse Betænkningen fra den nedsatte Commission, der et Par Gange har været omtalt idag. Ikke desto mindre agter jeg at stemme for det Forslag, som er kommet fra Udvalget, deels fordi det er for et enkelt Aar, at denne Anvendelse er foreslaaet, deels fordi det ikke ligefrem ved Ordene „højere Underviisningsvæsen“ er sagt, at det skulde være det lærde Underviisningsvæsen. De Oplysninger, den ærede Minister gav om den Maade, hvorpaa de forskjellige Kirkers Overflud ere tagne i Beslag af Byggearbejderne ved Viborg og Kallundborg Kirker, forekommer mig i høj Grad lidet trøstende og glædelige, og jeg tvivler om, at Thinget, hvis det fra Begyndelsen af var klart forudsæet, at noget Saadant skulde blive Følgen, vilde være gaaet ind paa at forcere disse Byggearbejder i den Grad, som skeet er. Det er beklageligt, at man, fordi man saa hurtigt har villet gjenopføre en Kirke som Viborg Domkirke, nu bliver nødt til at forminske Midlerne til Vedligeholdelse for Fremtiden af en Kirke, der har den store Betyd-

ning som Ribe Domkirke, hvilken i kunstnerisk Henseende vistnok maa sættes ikke saa lidt højere end Viborg Domkirke. Det bringer mig til at henstille den Tanke til Overveelse, om det ikke endnu skulde være muligt at standse noget med Arbejdet ved de andre Kirker, for at det Fornødne kan blive tilovers til Domkirken i Ribe, som har saa ringe Formue og fortjener saa stor Omhu fra Statens Side.

Ordføreren: Hvad Ribe Domkirke angaaer, maa jeg i alt Betydeligt henholde mig til, hvad jeg i mit foregaaende Foredrag har yttret derom. Det er vel saa, at Korsør Kirke findes paa Finantsloven baade for iaar og for næste Aar, men det er en ganske særegen Grund, der har foranlediget, at den er kommen der, nemlig at Staten selv ved Apparatet til den optiske Telegraph, der i lang Tid var paa Kirken, har beskadtiget den saaledes, at en fuldstændig Ombygning var nødvendig; havde denne Omstændighed ikke været, vilde man ganske vist ikke være gaaet ind paa denne Bevilling, thi, som jeg før yttrede, er det meget betænkeligt for Finantserne at blive bebyrdede med de Kirker, der ete sig selv. Saaer man een af dem, vil Consequentsen let føre til, at man ogsaa saaer de andre. Vi maae holde os til den Grundsætning, der er indført i Lovgivningen, at de skulde hjælpe hinanden, at de mere formuende skulde hjælpe de uformuende. Nu siger den ærede Minister, at det vil frembyde Vanskeligheder for en længere Aarrække, idet der til Viborg Domkirkes Ombygning vil behøves endnu 39,000 Rd., foruden Forrentning og Afdrag. Dertil svarer jeg, at hvis det er Tilfældet, at Ribe Domkirke ikke kan undvære af sine Capitaler de 5,500 Rd., fordi den saa med Renten af den tilbagestaaende Deel i Forening med sine sædvanlige Indtægter ikke vilde være istand til at afholde sine sædvanlige Udgifter, vilde den dog kunne hjælpes til at faae det Manglende fra de formuende Kirker, thi om den dem paalagte Byrde forøges med dette lille Beløb,